

Abstrakt: Diplomová práce se dělí do tří částí tak, aby odpovídala požadavkům katedry výtvarné výchovy. Hlavní část tvoří umělecko – historická kapitola, ta rozebírá fenomén malby v Železných horách, které jsou místem rozvoje krajinomalby na přelomu 18. a 19. století. Práce se zaměřuje na rozbor krajinářských motivů v dané lokalitě. Srovnává motivy, které malíře inspirovaly, hledá jejich návaznost na tvorbu dalších malířů a klade je do kontextu plenérové malby. V kapitole je podrobně rozebráno pět malířů, o dalších se práce zmiňuje okrajově s ohledem na potřebu kontextu. Volba motivů se neliší od motivů malovaných v jiných oblastech. Specifikum malby v Železných horách spočívá v prostotě krajiny a její barevnosti. Motivy jsou zde především řeky, pohoří Železných hor, venkovské chalupy v okolí Ronova nad Doubravou, v Kraskově a v neposlední řadě v Kameničkách. Mezi další patří motivy cest, rybníků, především rybník Utopenec u Ronova nad Doubravou, hrad Lichnice. Kompozice maleb malíři často přejímají po svých předchůdcích. Další část – komentáře, představují vlastní tvorbu vycházející z komparace motiviky obrazů vytvořených ve sledované oblasti. V kapitole jsou ozřejmena také vizuální východiska a díla, z nichž tvorba pramení. Popisuje východiska a postup tvorby. Didaktická část se zabývá vnímáním krajiny u žáků ve věku 11–12 let a preferencí motivů. Výzkum poukazuje na determinaci kulturním rámcem a vizuální zkušenosti s výtvarným uměním. Krajina žáci vnímají ve více kontextuálních horizontech. Krajina je pro žáky pojem, který dokážou klást do různých kontextů v estetické rovině, převládá jejich preference k základním tvarům. Krajinu jsou schopni vnímat estetickým způsobem a využít ji jako inspiraci další tvorby.